

blot europæisk, men ogsaa asiatisk. Jeg tror altsaa snarere, at det maa være et Argument for ikke at indlade os paa Bevilling til Gradmaaling. Skulle vi til at gradmaale det Lavmaal, som vi ere komne ind paa med Hensyn til politisk Civilisation, saa er jeg bange for, at vi ende helt oppe ved Spolen. Derimod ansøgte den høitærede Minister noget Andet, som forekommer mig ganske anderledes let fatteligt. Han sagde, at han var begyndt at afholde den Udgift, som vi her nægte. Ja, den høitærede Minister kan ofte begynde paa noget Egnende uden at have tilstrækkelig Bevilling dertil, og det kan han under særlige, særdeles paatrængende Omstændigheder være berettiget til at gjøre, naturligvis under den Forudsætning at han senere søger og faar Bevilling dertil, og det er netop det, der nu er Spørgsmaal om. Men her ere vi af den Mening, at vi bør nægte Ministeren denne Bevilling, og saa hører Nødvendigheden af denne Foranstaltning op. Nødvendigheden staar og falder i dette Punkt med Folkethingets Villie (Afbrydelse). Jo, Nødvendigheden! Naar den høitærede Minister ryfter paa Hovedet, kan dette kun antyde, at han vil gjøre det alligevel, men derved bliver Sagen ikke nødvendig. Fordi den meget ærede Minister gjør Noget uden Bevilling, bliver det ikke nødvendigt, det gaar derved blot over fra at være berettiget til at være uberettiget, men det bliver ikke fra unødvendigt til nødvendigt. Den høitærede Minister vil ved at gaa videre uden Bevilling i denne Sag, der er et rent Bevillingsanliggende, som der ikke kan paavises nogenjomhelst Nødvendighed for, og hvor vi udtrykkelig have reserveret os imod, at man gaar videre, og ved at forfætte, som han har begyndt, blot fordi han har truffet en Aftale, som han ikke har havt nogenjomhelst Hjemmel eller Bemyndigelse til at træffe, gjøre Noget, som utvivlsomt er uberettiget, Noget, som er utvivlsomt forfatningsstridigt, derom kan der ikke disputeres. Naar vi ere komne saa vidt, at det siges, at skjøndt man ikke har Lov dertil, gjør man det dog alligevel, saa hører denne Sag op at være det Forum, hvor man taler om den Slags Ting. — Den høitærede Minister omtalte Bevillingen til Blindes Selvvirksomhed. Det synes, at der

hos vore ærede Modstandere er opstaaet en almindelig Begejstring for de Blinde, og at man fra den Side vil gjøre disse 3,000 Kr. til et stort politisk Spørgsmaal. Jeg vil dog berolige Mindretallets ærede Ordfører — han var ogsaa meget stærkt bevæget med Hensyn til de Blinde — med, at disse slet ikke tage Skade af vor Foranstaltning. Den høitærede Minister har jo oplyst, at de Æneste, der ville tage Skade af det Forhold, vi ville bringe til Stede, ere o.s. Han sagde udtrykkelig: Det gaar ud over de Herrer. Der er ingen Andre, der tage Skade deraf end vi, de Blinde lider ikke Noget derved. Men om vi have Lyst til at gjøre os selv Fortræd, maa vi vel dog have Lov til selv at afgjøre. Dertil kommer nu forresten, at hele denne stærke Affekt, der bliver lagt for Dagen i Anledning af dette Spørgsmaal, er ubegrundet. Det er ikke mere end 3 Aar siden, at der blev bevilget 2,000 Kr. i yderligere Tilskud til dette Selstab, og der er under de nuværende Forhold stor Opfordring til at tage under Overveielse, om man fremdeles skal gaa videre med sin Understøttelse af dette Selstab, som jo oprindelig er blevet stabt af den nu afdøde Geheimekonferentsraad Trap, og disse Forhold have jo allerede fattist foreligget i længere Tid inden Traps Død, nemlig under hans Sygdom, saa der har været god Grund for os til at tage Spørgsmaalet under Overveielse. Man har ikke behøvet at gjøre dette til et stort politisk Spørgsmaal, idet jeg udtrykkelig har fremhævet, at det ikke var af den Grund, vi nægtede Beløbet, fordi det blev nægtet i Fjor. Det er ikke Tilfældet. Vi have nægtet Bevillingen, fordi der manglede tilstrækkelige Grunde til at gaa ind paa et saadant Forslag. — Med Hensyn til Bøggildgaard udtalte den meget ærede Minister ligeledes, at det var en nødvendig Foranstaltning. Jeg beklager, at den høitærede Ministers Udtalelse her staaer i Modstrid med, hvad der staaer i Anmærkningerne. Thi i Følge Anmærkningerne vil intet Menneffe kunne se, at Bygningerne ere saa faldefærdige paa Bøggildgaard, at den her forlangte Bevilling kan betegnes som en nødvendig Foranstaltning. I Følge Anmærkningerne er det ganske vist ikke nogen nødvendig Foranstaltning. Der staaer, at Beløbet blev for-